

# Keipenes Vēstnesis

Keipenes pagasta pārvaldes mēnešraksts Nr.327/12 2019. gada 18.decembris  
Iznāk reizi mēnesī no 1991. gada 14. augusta. Bezmaksas izdevums

## Šajā numurā:

- Apsveikumi Ziemassvētkos un Jaungadā
- Saruna ar decembra jubilāri - Keipenes pensionāru biedrības "Avotkreses" vadītāju Dainu Zēmeli
- Kā svētkus gaida un sagaidīs "Vecdiedziņā"
- Gada nogales labie vārdi
- Aktuāla informācija, apsveikumi, mūžībā aizgājušie, līdzjūtības, pasākumu afiša

## Mīļie keipenieši!

Šajos Ziemassvētkos un Jaunajā gadā vēlu jums ieklausīties un ieskatīties savos līdzcilvēkos, palīdzēt viņiem, cik tas katram ir iespējams materiāli, un galvenais - palīdzēt ar to, kas neprasa daudz, - tik vien, cik katra mūsu sirds spēj dot - ar smaidu, uzmundrinājumu, līdzcieļību grūtā brīdī, sirsnīgu apskāvienu, sapratni, mīlestību. Tas nav nekas jauns, bet, manuprāt, aizvien vairāk pietrūkstošs mūsdienās.

Lai jūs neviens šajos Ziemassvētkos neesat viens, kaut domās, dvēselē esiet kopā ar kādu sev mīļu cilvēku! Ja arī tā nesanāk, tad atcerieties, ka Dievs mums katram vienmēr ir līdzās.. - tik mums jāspēj to sajust savā sirdī!

Keipenes pagasta pārvaldes vadītājs **Vilnis Sirsonis**



*Baltus un pūkainus Ziemassvētkus!  
Priecīgi un liksmi ar dziesmām,  
dejām, labu noskaņojumu un  
draiskulībām sagaidīt Jauno gadu!*

*Izpriecas ir lūpukrāsa dzīvei, kamēr prieks ir  
dzīves spārni. (M.Zālīte) Arī 2020.gadā centīsimies  
jums sagādāt gan izpriecas, gan dot jūsu ikdienai  
prieka spārnus! Vienmēr gaidīsim jūs Keipenes  
tautas namā arī nākamgad!  
Priecāsimies būt kopā ar jums vēl arī Vecgada  
vakarā, lai kopā godam pavadītu veco gadu un  
sagaidītu jauno!*

Keipenes tautas nama **Inese, Santa, Marita**

**2019.gada  
31.decembrī  
plkst.22.00**  
**Keipenes tautas namā  
Jaungada nakts  
pasākums**  
Muzicēs Vigars un Vladimirs  
Ieejas maksa 5 eiro  
Lūdzam galdiņus rezervēt iepriekš!  
Tel.26545470



**Paldies Līgai Jahimovičai un Eināram Šķēlam par  
skaisto svētku egli Keipenes tautas namā!**



Turpinājums no 1.lpp.



Lai jaunajā gadā laimes tik daudz kā  
visaugstākais kalns!  
Nedzenieties pēc laimes: tā vienmēr atrodas  
tevi pašā! /Pitagors/  
Bibliotēkas vadītāja **Iivita**

Atcerieties! Cilvēks atšķirībā no auto ir nācis  
pasaulē bez rezerves daļām! Tāpēc jaunajā 2020.  
gadā novēlu gan braucējiem, gan kājāmgājējiem uz  
ielas un ceļa un arī dzīvē būt uzmanīgiem,  
nekad nezaudēt modrību, prast laikā apstāties  
un laikā piedot gāzi! Lai ar jums nākamgad  
notiek tikai labas lietas!

Gaišus un baltus Ziemassvētkus!  
Bez skumjām pavadīt veco gadu un priecīgi  
un krāsaini sagaidīt jauno – 2020.gadu !

Autobusa vadītājs **Didzis**



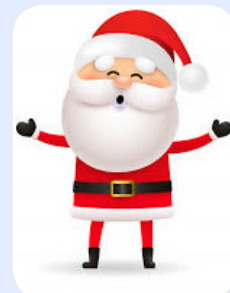
Ķeipenes pagasta komunālās daļas vīru  
Aivara un Ingus sveiciens svētkos Aivara  
mākslinieciskajā izpildījumā:

*Visiem novēlam vecajā un jaunajā gadā  
Baltu Ziemassvētku mieru,  
Lieldienās – augstas šūpoles,  
Jāņos – gardu sieru,  
Mūsu zemniekiem - pilnas slaucenes,  
Senioriem - atspērīgu laukumu,  
Visiem mums - daudz skaistu jaukumu!*

Ja ceļu sāc, tad skaties uz priekšu, ne atpakaļ!  
(Latviešu sakāmvārds)

Lai 2020.gadā  
visi ceļi ved  
tikai uz priekšu,  
uz veiksmi,  
izdošanos un  
sasniedzumiem!

Ceļu fonda  
vadītājs **Kārlis**







Ticībā, Cerībā un Mīlestībā svētītus Ziemassvētkus! Jaunajā gadā sirsnīgi vēlu ikvienam labu veselību, možu garu, darboties gribu un spar! Nosargāt un stiprināt sevī labo, un katru reizi, kad vari kādam palīdzēt, vienkārši to izdari un priecāties par to, ka Dievs kāda lūgšanām atbild caur Tevi....

**Maruta**, daiļdārzniece

## Svētku egle šodien un pirms 62 gadiem

Š.g.6.decembrī Ķeipenes kalnā spožās gaismiņās un pārslīnās izgaismojās lielā Ziemassvētku egle, kas priecēs mūs visu decembri un droši vien ilgāk.

Kā izrādās – tā ir sena Ķeipenes tradīcija – svētku egle Ķeipenes kalnā. Lūk, kā svētku egles iededzināšana aprakstīta laikraksta „Padomju Ceļš” 1957.gada 1.janvāra numurā: „Krēslu novakars. Pa ceļiem un taciņām, kas uzvijas augstajā Ķeipenes kalnā, kur mijkrēslī blāv Madlienas MTS ēkas, dodas nelieli gājēju pulciņi. Jau notālēm dzirdamas bērnu līksmās balsis. Lūk, kalna galā liela egle. Vakar tās te vēl nebija. No mazo mutēm izlaužas gaviles, kad pēkšņi nezin no kurienes MTS dārzā radusies egle uzliesmo neskaitāmu spuldžu ugunīs. Tagad tā redzama līdz pat Kastrānei.”

Tikai, izlasot šo seno rakstiņu, man viens nav skaidrs: Vai egles pirms 62 gadiem bija garākas, vai Ķeipenes kalns augstāks, vai spuldzes spožākas, jo tagad, 2019.gadā, aizbraucot līdz bijušajai Kastrānei („Diedziņam”), ne Ķeipenes egli, ne tās spožumu saskatīt, lai kā nopūlējos, nevarēju...

**B.Mietule**



*Kā jau visi būs pamanījuši, šogad uz svētkiem Ķeipene ieguvusi jaunas svētku rotas. Arī stacijas tumšais nostūris šogad gaišāks tapis!*

*Paldies visiem, kas līdz šim nesavtīgi un ar prieku iesaistījušies stacijas teritorijas bezgalīgajos sakopšanas un uzturēšanas darbos, lai Ķeipenē būtu aizvien vairāk vietu par ko lepoties, kur izstaigāties, atpūsties un vest savus ciemiņus! Kopā mēs esam spēks, kas var savu apkārtni skaistāku darīt!*

*Gaišus un priecīgus visiem svētkus!*

**Kristīne**,  
Ķeipenes komunikācijas centra vadītāja



*Tad, kad nav sniega vai saules,  
Meklēsim gaišumu sevī,  
Jo uz šīs sirmās zemes  
Vienīgi mēs to spējam:  
Ticēt zvaigznei, lai mirdz tā vēl ilgi,  
Cerēt uz prieku, kas tumsā mūs sildīs,  
Mīlēt nevis ar vārdu, bet sirdi...  
/M. Svīķe/*

Lai Ziemassvētku laiks ved pretī sapratnei un cilvēcībai, lai dvēseles spēka pietiek visam gadam!

**Līga**, galvenā grāmatvede



*Lai piepildās labās domas un vēlmes šajā brīnišķīgajā Ziemassvētku gaidīšanas laikā!  
Lai katra ģimene sajūt patieso svētku nozīmi un notic brīnumiem!*

*Veselību, mīlestību un laimes pilnus mirkļus 2020.gadā visiem ķeipeniešiem!*

**Inta**, grāmatvede



Turpinām stāstīt par ķeipeniešiem

## Jaunajā gadā gribas iesaļot sparīgi

Decembrī apaļu jubileju svin ķeipeniete **Daina Zemele**. Tad nu nezinu, vai šo interviju nodēvēt par sarunu ar decembra jubilāri vai kā sarunu ar īstenu ķeipenieti. Vai varbūt kā divi vienā - kā šķīstošās kafijas reklāmā.



**Daina** (tobrīd vēl Lūse) pilngadības svētkos. Puķu klēpī, kas Daina rokās, pārsvarā Dainas mīļākie ziedi lilijas

*Daina, vai esi īstena ķeipeniete un dzīvo te no dzimšanas? Pēc mājasgrāmatām izsekoju Tavas dzīves līkločus pa Ķeipenes pagastu: Pļaviņas, Mežmaļi, Vizbuli, Palejas, Lapu iela. Jebšu kaut kur jaunībā arī bijī pamukusi no Ķeipenes?*  
- Tepat jau vien pa Ķeipeni visu mūžu grozos. Īsu brītiņu padzīvoju Madlienā – konkrētāk, Madlienā centrā. Mācījos pilsētā, bet pilsēta mani nekad nav vilinājusi, un es tur negribēju palikt uz dzīvi. Varbūt tam par iemeslu bija arī fakts, ka es biju vecākais bērns ģimenē, un tāpēc līdz pat mamma aiziešanai mūžībā esmu rūpējies par viņu un juties atbildīga. Mamma dzīvoja Ķeipenē, un es vienmēr biju viņas tuvumā. -

*Kas Tev ir Ķeipene? Latviešiem ir sakāmvārds: Katram putnam sava ligzda mīla.*

- Kā jau teicu: es nekad neesmu gribējusi doties prom no Ķeipenes. Pat tad, kad mans tobrīd topošais vīrs Alfrēds aicināja mani pārcelties dzīvot uz Valmieru, es izvēlējos Ķeipeni, un viņam nācās pielāgoties man. Tik skaisti kā pie mums Ķeipenē nav nekur. Citur es savu dzīvi pat iedomāties nevaru, kaut arī šeit, Ķeipenē, ir piedzīvoti ne tikai skaisti, bet arī rūgti brīži.



... un **Daina** tagad, bet bez lilijām

Agrāk, kad vēl kursēja vilciens Rīga – Ērgļi, tad šķita, ka uz Rīgu vilciens aiztraucas ātri, bet otrā virzienā – uz Ērgļiem – kust pavisam lēni, jo tik ļoti gribējās nokļūt mājās.

Bet svešiniekiem, kas man vaicā, kur atrodas Ķeipene, parasti atbildu, ka Ķeipene ir Rīgas priekšpilsēta. Tā, lūk. -

*Par ko savulaik izmācījies un ko dzīvē esi darījusi?*

- Pamatskolu, protams, pabeidzu tepat, Ķeipenē. Pēc pamatskolas sāku mācīties vidusskolā Slokā un apmetos dzīvot pie mamma brāļa. Bet nepatika man Sloka, tāpēc vidusskolu tur nebeidzu.

Toties pabeidzu Latvijas republikānisko neklāties lauksaimniecības tehnikumu Rīgā un ieguvu hidrotehniķa izglītību. Taču savā specialitātē strādāju mazu brītiņu. Mazu brītiņu nevis tāpēc, ka darbs nepatika, bet vienkārši dzīve tā iegrozījās.

Dzīvē esmu darījusi daudz un dažādu darbu – esmu strādājusi Ogres meliorācijas un celtniecības pārvaldē Nr.7 par noliktavas pārzini, padomju saimniecībā „Ķeipene” par dispečeri, Ķeipenes Tautas deputātu padomes izpildkomitejā par sekretāri, Madlienā slimnīcā par saimniecības māsu, ģimenes ārsta praksē par grāmatvedi. Laikam visu nosaucu. -

*Vai vienmēr dzīvē esi bijusi nemiera gars un visur piedalījies?*

- No laika gala esmu nemiera gars. Vienmēr esmu kaut kur piedalījies.

Savulaik esmu dziedājis Madlienā ansamblī, dejojusi Madlienā jauniešu deju kolektīvā, arī Ķeipenes vidējās paaudzes deju kolektīvā. Rīgā esmu dziedājis ansamblī. Un tagad deju Ķeipenes senioru deju kolektīvā. -

*Pie Jaungada eglītes pantiņu skaitīji droši un bez skubināšanas?*

- Protams. Eglīte mums bija, un pantiņus pie tās es skaitīju. Tikai neviens no tiem bērniņas pantiņiem vairs galvā nav. Dzīvē taču viss plūst uz priekšu, un tāpēc daudz kas no atmiņas izgaist. Atceros, ka es bērniņā tad, kad mamma nebija mājās, paņēmu rokās dzejoļu grāmatu un visus dzejoļus izdziedāju. Tas man sagādāja prieku un aizpildīja laiku. -

*Mācītājs J.Rubenis ir teicis: „Dzīves jēga ir atvērti un klātesoši izdzīvot tieši tos notikumus, kurus liktenis man liek priekšā.” Piekriti šai atziņai? Vai vari būt pateicīga liktenim par Tev priekšā liktajiem notikumiem?*

- Jā, piekritu. Ko citu varu teikt. Bet arī mēs paši tajā likteņa veidošanā piedalāmies. Visu mūžu nožēloju, ka neaizgāju studēt. Man šīs studijas piedāvāja, bet es piedāvājumu neizmantoju. Ja man šodien būtu jāizdara tāda izvēle, tad es noteikti būtu gājusi studēt.

Vispār – es esmu ar raksturu, neglaudu visus pa spalvai. Varu arī ātri aizsvilties, bet manas dusmas ātri noplok. Ir cilvēki, kas noskaišas par kaut ko un tad nedēļu klusē. Zinu, cik šāda aizvainota cilvēka klusēšana ir smaga citiem, tāpēc nekad tā nedaru un neturu dusmas ilgi sevī. -

*Kad iznāks „Ķeipenes Vēstnesis”, Tu jau jubileju būsi nosvinējusi. Bet vēl jau priekšā daudz citas jubilejas, tāpēc pavaicāšu, ar kādiem ziediem Tevi var iepriecināt?*

- Ar lilijām. Lilijas man ļoti patīk. Kādreiz man pie mājas bija vesels liliju lauks, bet laikam piemājas zeme lilijām īsti netika, un tās pamazām iznīka. Pļavas puķes arī ir skaistas. Tās pašas margrietiņas, piemēram. Latvijā augošām margrietiņām, var teikt, nav smaržas, bet nesadomājiet pasmaržot Īrijā augošās margrietiņas. Tiešām neiesaku to darīt!

Bet par apaļu jubileju: manā apziņā un izjūtās manas šā gada dzimšanas dienas gadu skaitlis nav pieņemams. Es neticu, ka tā ir īstenība. Vismaz man ir grūti šo īstenību pieņemt. Bet ko darīt – būs vien jāpieņem un jādzīvo tālāk. -

*Un vēl J.Rubeniņim pieder vārdi: „Pasaule ir noslēpumaina, pret katru tā izturas savādāk. Pasaule zina, ko tā dara. Pasaule mīl, ka ar to dejo”. Nezinu, kā Tev veicas dejas ar pasauli, bet ar savu Alfrēdu gan dzīves deju*





**Daina un Alfrēds (priekšplānā) pa daudzajiem gadiem ir sadancojušies**

virpulī Tu esi jau daudzus gadus, nākamajā gadā svinēsiet 40 gadu kāzu jubileju. Abi kopā jau 21 gadu dejojat arī Ķeipenes senioru deju kolektīvā „Veldze”. Kā Tev bez lielām problēmām izdodas savienot ģimeni, pašdarbību un sabiedrisko darbošanos citu labā?

- Man visu izdodas dzīvē savienot tāpēc, ka pašai ir sava galva uz pleciem. Varbūt jaunībā mani kaut kā varēja ietekmēt, tad tagad mani neviens vairs nevar iegrozīt. Manējie zina: ja es kaut ko esmu izdomājusi, tad es tā darīšu.

Mana mazmeita Senda arī laikam būs manī atsitusies. Mazmeitai padodas vijoles un klavieru spēlēšana, bet viņa ir paziņojusi, ka būs deju skolotāja. -

„Darbs citu labā – viscēlākais” – tā Rainis. Bet tas rada papildu stresu, jo cilvēks, kas kaut ko dara, biežāk saņem arī nopelumu. Tu pati arī nupat, būdama slima, tomēr gāji un kārtoji pensionāru biedrības „Avotkreses” lietas, nedomājot par sevi un savu veselību. Kas ir Tavš dzinulis darboties sabiedrības labā?

- Es varu atbildēt tā. Es sen gulētu nevarīga, ja neko nedarītu. Kamēr es daru, tikmēr dzīvoju. Tāpēc man, un es droši varu apgalvot, ka mums visām, kas darbojas pensionāru biedrībā „Avotkreses”, darbošanās biedrībā un sabiedrības labā ir enerģijas avots. Mēs jūtamies priecīgas, ka mūs uzaicina piedalīties, nenogrūž malā kā nevajadzīgas lietas, ka mēs varam būt noderīgas. Darbošanās neļauj justies izstumtām no sabiedrības un dod apziņu, ka mēs vēl esam dzīves virpulī un dzīvas. Tāpēc aiciniet, mēs gribam un varam strādāt! -

Gada nogale ir pārdomu laiks, kad izvētām caur sietu gada notikumus un kaļam nākamā gada plānus. Ko Tu sagaidi no nākamā gada?

- Lai ģimene vesela, lai visiem viss izdodas. Mēs, biedrība, turpināsim darboties tālāk, nākamajā gadā mums atkal Ķeipenē jāorganizē novada senioru sporta spēles. Tāpēc svarīgi, lai mums visām, kas darbojas biedrībā, turētos veselība, būtu enerģija un spēks visu izdarīt uz to labāko. Ticam un ceram, ka dzīve un gadi neko mums nenonēms nost vecajā gadā un mēs jaunajā gadā iesoļosim tikpat jaunas un spraunas kā vecajā! -

Jautājumus uzdeva **B.Mietule**

## **Svētki atnāk visās mājās. Atnāks arī „Vecdiedziņā”**

Pagājušajā „Ķeipenes Vēstneša” numurā rakstīju par pašvaldībai piederošo māju „Dzelzceļa māja 62.km”. Decembrī devos uz vēl vienu pašvaldībai piederošu Ķeipenes pagasta māju, kas atrodas, kā tauta saka, Kastrānes galā jeb „Diedziņā”.

Paša Kastrānes pagasta vairs nav. Internetā ir tikai dokumentāli nepamatota informācija, ka daļa Kastrānes ciema 1965.gadā pievienota Suntažu pagastam, daļa – Ķeipenes pagastam. Kad un kāpēc tas notika – īstu pamatojumu neatradu.

Atradu tikai 1949.gada 31.decembra Latvijas PSR Augstākās Padomes Prezidija dekrētu, ar kuru tika nolemts likvidēt pastāvošo administratīvi – teritoriālo iedalījumu apriņķos un pagastos un nodibināt 58 lauku rajonus, kuru sastāvā ciema padomes, strādnieku ciemati un rajona pakļautības pilsētas. Ar šo dekrētu ir izveidots Ogres rajons, kura centrs Ogres pilsēta, un kura sastāvā ir 2 strādnieku ciemati un 26 ciema padomes, tai skaitā arī Ķeipenes, Jaunķeipenes, Vatrānes un Kastrānes ciema padomes.

Ieraksts „Diedziņa” mājasgrāmatā liecina, ka 1962.gadā māja atrodas Kastrānes ciemā. Vēl 1963.gadā Kastrānes pagasts ir bijis - par to ir rakstīts periodikā.

### **Māja „Vecdiedziņš” pašvaldības īpašums jau no seniem laikiem**

Pēc grāmatvedības ierakstiem māja uzcelta 1928.gadā. Bet, ja izlasām rakstu par Kastrānes pagastu laikrakstā „Brīvā Zeme” (22.01.1937., izdevuma Nr.17), tad tur informācija, ka Kastrānes pagastā 1933.gadā uzbūvēta nespējnieku patversme, kurā nespējniekiem ērta un gaiša dzīve.

Jā, pēc vietējo teiktā, „Vecdiedziņa” ēka kādreiz bijusi nespējnieku nams. Vienīgi mani mazliet pārsteidz laikraksta „Pašvaldības Dzīve” 16.04.1937. numurā izlasītais, ka Rīgas apriņķa vecākais ir uzdevis pagasta valdei izremontēt Kastrānes nespējnieku namu. 1933.gadā uzbūvēja un pēc četriem gadiem jau jāremontē?! Bet varbūt runa ir par kosmētisko remontu.

Kad nespējnieku nams beidzis pastāvēt, par to informāciju neatradu.

Padomju laikos šajā ēkā rādīts kino. Vēl šeit līdz pat 1991.gadam atradās viena no Ķeipenes pagasta bibliotēkām – Kastrānes ciema bibliotēka. Kastrānes ciema bibliotēka 1991.gadā tikusi slēgta kā ekonomiski neizdevīga, atsaucoties uz mazo iedzīvotāju skaitu un līdz ar to arī mazo lasītāju skaitu. Tagad „Diedziņa” vienu reizi mēnesī – katrā mēneša trešajā piektdienā -



**Veronika Svirida sagaidīja pie mājas un laipni piekrita sarunai**

piestāj Ogres Centrālās bibliotēkas bibliobuss.

Jāpiebilst, ka līdz 1998.gadam abām mājām - tagadējai „Vecdiedziņa” mājai un tagadējai „Jaundiedziņa” mājai – bija viena mājasgrāmata, kurā bija sarakstīti visi šajās mājās dzīvojošie īrnieki. It kā skaitījās divas mājas – mājas „Diedziņš - 1” un „Diedziņš - 2”, bet

**Turpinājums 6.lpp.**



## Turpinājums no 5.lpp.

mājasgrāmata bija viena. Un ej nu tu pēc mājasgrāmatas tagad atšifrē, kurš kurā mājā dzīvoja!

Ar Keipenes pagasta padomes 1998.gada 6.oktobra sēdes lēmumu māja „Diedziņš -1” tika pārdēvēta par „Vecdiedziņu”, bet māja „Diedziņš- 2” - par „Jaundiedziņu”. Beidzot viss tika sakārtots.

Šobrīd mājā apdzīvoti trīs dzīvokļi. Visilgāk „Vecdiedziņā” dzīvo Anna Ekerte, kuru sastapu nesam malkas grozu. Neskatoties uz cienījamo vecumu, Anna turas pretī slimībām un vecumam un cenšas kustēt, cik var. Pajautāju, kā viņai labi iet.

**Anna Ekerte:** - „Vecdiedziņā” dzīvoju no 1966.gada. Tik daudzu gadu laikā pie mājas pierasts. Tuos, cik varu. Nupat izslimoju kādu nejauku vīrusu – vēl tagad klepoju un īsti neesmu atguvusies pēc slimības. Labi, ka man ir divi dēli, kas atbrauc pie manis, sanes malku, kaut ko atved no veikala, palīdz, cik var. Man ir arī seši mazbērni – trīs mazmeitas un trīs mazdēli un nu jau arī viens mazmazdēliņš. Mazmazdēliņš, kad atbrauc ciemos, nemaz negrib braukt projām – viņam pie manis patīk.

Tuvojas Ziemassvētki un Jaungads. Gan jau būs arī manā mājā svētki, atbrauks bērni un mazbērni un mazmazdēliņš. Gan jau arī eglīti man atnesīs no meža.

Par dzīvi nesūdzos. Dzīvoju. Un regulāri maksāju pagastam īres naudu. Kā tad citādi! Īre ir jāmaksā! Bet fotogrāfēt mani nevajag. Pēc slimības esmu tāda novārgusi, un ko nu tur – vecu cilvēku... -

Pirmā, kas mani sagaidīja, iznākot uz mājas lieveņa, ir **Veronika Svirida**, kura „Vecdiedziņā” dzīvo divus gadus. Līdz tam Veronika dzīvoja „Jaundiedziņā” – ēkā, kur kādreiz bijis Diedziņa krogs, kas vēlāk pārbūvēts par Kastrānes pagastnamu, bet mūsdienās tā ir dzīvojamā māja. Veronikai kaut kā neizdevās sadzīvot ar „Jaundiedziņa” kaimiņiem, tāpēc viņa tagad dzīvo „Vecdiedziņā”.

**Veronika Svirida:** - „Vecdiedziņā” man patīk labāk nekā iepriekšējā dzīvesvietā. (Veronika dzīvo bijušajā bibliotēkas telpā, bet kā virtuvi izmanto kādreizējo zāles telpu, kur padomju laikos rādīja kino.) Ar kaimiņiem sadzīvoju labi – manam dzīvoklim pretī ir Annas tantes durvis, mājas otru pusi apdzīvo kaimiņienes Dace un Vera. Viņām savā dzīvoklī ir atsevišķa ieeja. Tagad abas ir aizbraukušas ciemos – katra pie savas meitas, man atstāja kaķi, lai pabaroju un pieskatu. Izpalīdzam viena otrai.

Mana dzīve nav viegla. Abiem ar dzīvesbiedru Modri ir kredīti, kuri jāmaksā. Jau gadu braukāju darbā uz pansionātu „Mežciems”, kur strādāju par sanitāri. Darbs nav viegls – gan fiziski, gan citādā ziņā. Uz 35 pansionāta iemītniekiem esam divas sanitāres. Dežūras – ik pēc divām vai trim dienām. Nogurdina braukāšana uz Rīgu, tas arī ir dārgi.

Atzīstos, ka pagastam īres maksu kādu laiku neesmu maksājusi, jo saņemu minimālo algu. Vai tad man atteikties no televizora, par kuru jāmaksā abonēšanas maksa? Nu, nē, bez televizora nevaru.

Vai svinēšu svētkus? Ziemassvētki jau ir tādi mierīgi svētki, svinami ģimenē klusi. Pasvinēsim divatā ar Modri. Bērni ciemos neatbrauks. Visi trīs dzīvo Rīgā, kaut kā sitas pa dzīvi.

Bet Vecgada vakarā man ir dežūra, tā kā nekāda svinēšana



“Vecdiedziņš” - bijusī nespējnieku māja- no abām pusēm - no ceļa puses (augšējā attēlā) un no otras puses (apakšējā attēlā)



nesanāks. Bet ir jau labi arī tā.

Eglīte droši vien mums būs. Skat, ir arī Adventes vainags. Pamatu vainagam uztaisīja kaimiņiene Vera, es pati izrotāju.

Tā dzīvojam. Vajadzēja braukt pie mums skatīties vasarā, kad viss zaļš. Man te durvju priekšā vasarā ir puķu dobe. Tagad viss pelēks, plīks, skumjš.

Bet visiem keipeniešiem nodod no manis sveicienus Ziemassvētkos un Jaungadā! Veselību, darbu un naudiņu jaunajā gadā, un lai viss izdodas! –

*Jā, laikam jau Veronikai taisnība, ka vajadzēja braukt uz „Vecdiedziņu” vasarā, jo lielā ēka decembra bezsaules dienā tiešām tāda bēdīga, pelēka, noplukusi. Nezinu, kāda tā izskatījās savos ziedu laikos. Vismaz es ēkas ziedu laiku fotogrāfiju neesmu redzējusi.*

*No vecās godības palikusi tikai sausā tualete pašā ēkā, mājas iemītniekiem nav jāskrien ārā un aukstumā un... tas arī viss. Pēc ūdens jāiet uz aku. Tāda ir dzīve „Vecdiedziņā”. Jāpiebilst – kā daudzās citās vecās lauku mājās.*

*Ko atliek piebilst? To, lai katrā Keipenes mājā un arī „Vecdiedziņā” šajās pelēkajās bezsniega dienās atnāk gaiša un silta svētku noskaņa, lai uzplaiksnī spožas prieka un laimes dzirkstis un lai ir silti un labi!*

„Vecdiedziņā” bija **B.Mietule**

## Mēs - viens otram. Labie vārdi.

Kas tad manā skatījumā bija tas labais 2019.gadā? Protams, Keipenes pagasta svētki – vienmēr izdomas bagāti, interesanti.

Tomēr no 2019.gada man vissiltākās atmiņas ir par pasākumu „Paaudžu stafete”, kurā piedalījās seniori, arī es, un keipeniešu jaunā paaudze. Prieks par pasākuma organizētību un interesantu saturu. Bet man vislielākais prieks par Keipenes bērniem. Interesanti, pieklājīgi, izdomas bagāti.

Lai jums priecīgi Ziemassvētki un laimīgs visā tā garumā jaunais gads, **mazie, foršie keipenieši!**

Skaidrīte Sarkalne

Vēlos Jaungadā sveikt man personīgi nepazīstamu cilvēku. Lieta tāda – man šķita, ka labā nozīmē esmu apzinājis visu Bombānu dzimtu. Bet uz valsts svētkiem – 18.novembrī - man nezināmā Daiga Bombāne pieteica sevi kā radošu personību. Jauki! Daigai Bombānei tad arī sūtu savus Jaungada sveicienus!

Un pie sevis klusībā nodomāju: ir gan tiem Bombāniem resursi! Tai sakarā tad arī gribu sveikt un laimes vēlēt Bombānu ciltstēvam Miervaldim Bombānam!

Sveicējs - teicējs Pēteris Tropiņš

Savā un visu mājas iedzīvotāju vārdā gribu teikt vairākus sirsnīgus paldies!

Sirsnīgs paldies **Dāvim Frīdenbergam** par atsaucību un izpalīdzēšanu brīžos, kad mūsu daudzdzīvokļu mājā rodas problēmas ar elektroenerģiju!

Ja aizdambējas vai pēkšņi pārplīst mājas kanalizācijas caurule, varu droši piezvanīt **Aivaram Kalniņam** un lūgt palīdzību. Aivars nekad nav atteicies izlīdzēt. Paldies Aivaram par to!

Atsaucīgs ir arī **Kārlis Antonovs**, kurš, ja prasām, ātri un kvalitatīvi attīra no sniega mūsmājas pagalmu.

Mūsu mājas iedzīvotāja **Regīna Rūsa** katru pavasari savā dzīvoklī izaudzē un izlolo daudzus samtenīšu stādus, un šīs samtenes – garu rindu – sastāda pie mūsu mājas. „Audzēt puķes krāšņumam nozīmē izdaiļot zemi ar mīlestību.” (Solouhins).

Regīna, paldies Tev par samtenītēm-skaistumu, ko Tu ar savu darbu radi katru gadu no jauna! Lai Tev jaunajā gadā veselība, spēks un enerģija! Ja visi mājas iedzīvotāji sekotu Tavam pozitīvajam piemēram, mūsu māja grimtu ziedos.

Priecājos, ka nākamajā – 2020. gadā – tomēr turpinās iznākt pagasta laikraksts „Ķeipenes Vēstnesis”, jo tas ir mūsu dzīves – problēmu, notikumu dzīvesstāstu, aktualitāšu - vēstnesis, tāpēc vienmēr gaidīts un interesants.

Pagasta iedzīvotājiem, bet pirmām kārtām Paleju mājas iedzīvotājiem, vēlū veiksmīgu, veselīgu un satiecības pilnu jauno 2020.gadu!

„Šai baltajā klusumā iespējams viss, kas vēl nav bijis un noticis..” Lai 2020.gadā notiek daudz skaista, laba, interesanta un pozitīva!

Paleju mājas vecākā **Liene Vaļeika**



### **PALDIES pirms gadu mijas!**

Sākšu ar paldies vārdiem manam īpašajam cilvēkam – manai **mammītei**. Mums ir palaimējies! To zinu es, mani bērni, mazbērni, draugi. Man ir balta, balta māmuliņa, kurai vienmēr pirmajai gribas izstāstīt priekus, dalīties bēdās, lūgt padomu... Viņa mums visiem ir gaismas stariņš, paraugs un ļoti, ļoti mīļš mājas gariņš. Mammīt, Tevi mīlam, un arī ar avīzes, kuru Tu vienmēr ļoti uzmanīgi izlasi, starpniecību savu bērnu un mazbērnu, kurus joprojām silda Tavas adītās zeķītes, vārdā vēlū veselību, veselību, veselību Ziemassvētkos un ik dienu! Pārējo mēs Tev sagādāsim!

Ar mīlestību pret bērniem, sapratni un iejūtību pret mums - pieaugušajiem, prasīgumu, radošumu un vienmēr „atvērtām durvīm” šogad manā darba dzīvē ienācis kāds jauks cilvēks, kuram gribu pateikt – **Paldies!** Tā ir **Agnese Lepse**.

Un man atkal ir ticība, ka mums izdosies saglabāt skolu, man atkal patīk iet uz darbu agrāk un pārnākt mājās vēlāk, lai izdarītu labāk, lai attaisnotu uzticēšanos, lai kopā darītu...

Kad pirms 6 gadiem kāda madlieniešu ģimene, kuras mājvieta līdzās Madlienas vidusskolai, uzticēja man audzināt savu vecāko atvasīti, piesakot Ķeipenes pamatskolas 1.klasē, biju pārsteigta, tas man uzlika papildus atbildību strādāt, cik labi varu un vēl mazliet. Iepazīnu šo ģimeni kā ļoti atbalstošu bērnam un man kā audzinātājam.

Bet tagad jau visi trīs viņu bērni par savu sauc Ķeipenes skolu un savu mammu par šīs iestādes direktori. Agnesei rūp gan izglītības kvalitāte, gan tas, kā jūtas katra mazā sirsnīņa, visu mūsu ķeipeniešu bērnu un mazbērnu prieki un bēdas, arī skolas estētiskā vide, sporta laukums, mācību iestādes tālākais liktenis un - it viss...

Esmu laimīga būt Agneses komandā un vēlū viņai izturību, pacietību darbā, mīlestību un sapratni ģimenē!

**Paldies** savā un skolēnu vārdā saku dakterei **Dacei Krievānei** par tik saldo, garšīgo un sirsnīgo pārsteigumu Ziemassvētku brīnumu gaidīšanas laikā!

**Paldies** visiem Ķeipenes senioriem par sadarbošanos ar skolas bērniem, jūsu pārsteigumiem!

Un **visiem labajiem ļaudīm mīļajā Ķeipenē** – lai gaišuma, maizītes un mīlestības pietiek!

**Paldies Baibai Mietulei** un citiem „Ķeipenes Vēstneša” veidotājiem par to, ka mums ir sava avīzīte! Katru mēnesi saņemam, izlasām, tā ir mūsu ikdiens, svētki, mūsu cilvēki, prieki un bēdas, mūsu mīļās Ķeipenes vēsture. Lai arī turpmāk pietiek uzņēmības un radošuma, šo nozīmīgo darbu veicot!

**Paldies** saku arī tiem **rūķīšiem**, kas parūpējas, lai avīze būtu pastkastītē vai darbavietā uz galda. Tik jauki, mīļi! Paldies!

„**Paldies**” „Atmodas”- 2 un „Atmodas”-7 labajiem „gaismas nesējiem”, kas kāpņu telpā gaismiņas „iededza”! Atnākot, aizejot, piebraucot, ir gaišs. Ikreiz, tumsā ejot, pateicos ...

**Daiga Bombāne**

### **Ar 2020.gada 1.janvāri pieaugs maksa par sadzīves atkritumu apsaimniekošanu**

Diemžēl pašā gada nogalē atkal jāinformē par vienu neiepriecinošu ziņu. Esam saņēmuši rakstisku brīdinājumu no sadzīves atkritumu apsaimniekošanas uzņēmuma SIA „Ķilupe” par to, ka no 2020.gada 1.janvāra tiks paaugstināta maksa par 1 m<sup>3</sup> cieta sadzīves atkritumu apsaimniekošanu.

SIA „Ķilupe” ar 01.01.2020. paaugstinās maksu no 11,43 EUR/m<sup>3</sup> uz 12,83 EUR/m<sup>3</sup> bez PVN.

Šīs sadzīves atkritumu apsaimniekošanas tarifa pieaugums nav SIA „Ķilupe” iniciatīva, bet saistīts ar atbilstoši normatīvajiem aktiem noteiktā sadzīves atkritumu apglabāšanas tarifa un dabas resursu nodokļa likmes palielinājumu - tā maksas kāpumu skaidro SIA „Ķilupe”.

### **Siltumenerģijas patēriņš Ķeipenes ciema daudzdzīvokļu mājās 2019.gada novembrī**

Mājas nosaukums	Platība m <sup>2</sup>	Piegādātā siltumenerģija MWh	Maksa par vienu m <sup>2</sup> bez PVN	Salīdzināšanai- piegādātā siltumenerģija 2018.g. novembrī
<b>Atmodas</b>	1310,71	22,22	<b>0,8503</b>	27,58
<b>Akācijas</b>	1290,90	21,30	<b>0,8276</b>	28,61
<b>Atvari</b>	900,96	16,10	<b>0,8963</b>	22,68
<b>Palejas</b>	1162,70	21,60	<b>0,9318</b>	28,49
<b>Kraujas</b>	1157,40	21,60	<b>0,9361</b>	27,25
<b>Vizbuļi</b>	924,43	20,88	<b>1,1329</b>	19,89
<b>Zvaigznes</b>	240,10	5,4	<b>1,1281</b>	7,23

Maksa par 1 MWh 50,16 EUR bez PVN.  
Informāciju sagatavoja grāmatvede **Inta Drēviņa**



*Paturēt gaismu acīs,  
Kad aiz muguras krājas ēnu strēķi,  
Kad tumsa sakrīt pār ceļu un pleciem,  
Kad neredz uz mēness vairs ūdensnesēju,  
Kas jaunu cerību rītdienas nēšos smel,  
Kad rīta sveicienu pāri jumtiem dzēš vējš  
Un skan tikai aizmirstīgs, aizmirstīgs zvans.*

*Paturēt gaismu acīs.  
PATURĒT GAISMU.  
/E.Sudmale/*

Ir iestājies gada tumšākais laiks – decembris, ko mūsu senči dēvējuši par vilku mēnesi. Taču tumsa nespēj kļiedēt gaišo prieku, ko jau izbaudījuši un līdz gada beigām vēl paspēs izjust keipenieši, dzimuši decembrī.

Daudz gaišuma, liksmības, negaidītu, bet jauku pārsteigumu jums dzimšanas dienā, decembra jubilāri! Paturiet gaismu acīs un atceraties, ka „laime ir atrodama pat tumšākajos laikos, ja vien kāds atceras ieslēgt gaismu!” (Dž.K.Roulinga)

*Ne jau tikai ziemas vidū gadi mainās.  
Gadi mainās katru mirkli, katru dienu.  
Tu to redzi bērza stumburā, dzirdi dainās.  
Tu to jūti drauga sarmā, savās vainās.  
Liekas, ejam vienu taku, ceļu vienu –  
Savas dienas, savus gadus  
Savā nēzdodziņā sienu...  
/A.Vējāns/*

Sirsniņi sveicam cienījamās dzīves jubilejās  
keipeniešus: **Dainu Zēmeli 70.jubilejā,**  
**Jāni Ozoliņu 70.jubilejā un Vilni Liepiņu**  
**75.jubilejā!**

Katram no jubilāriem  
ir savs dzīves sasiets nēz-  
dodziņš, savs liktenis. Ko  
atliek novēlēt jubilejas  
brīdī? Lai arī turpmāk  
visiem liktenis ir vēlīgs  
un dāvā veselību,  
enerģiju un prieku!  
Un ņemt vērā 102 gadus  
vecās Barbaras Brodijas  
dzīves gudrību: **Pārāk nesatraukties par lietām!**  
**Vienmēr teikt: Arī šis pāries!**



## Mūžībā aizgājusi

Kad iešu, negribu aiziet tā,  
Aiziet neziņā.  
Es gribu palikt jums atmiņā.  
Ak, palikt jūsu mīlā vēl,  
Kā saule purpura krāsās kvēl,  
Kad tā jau sen ir nogājusi,  
Lai dzīve man pakal novīļņo vēl  
Kā jūra, kad vētra pārgājusi.  
/Aspazija/

2019.gada 10.decembrī **83 gadu**  
vecumā mūžībā aizgājusi  
**Silvija Andriksone.**

Visdziļākā līdzjūtība mūžībā  
aizgājušās tuviniekiem!

## LĪDZJŪTĪBA

Nakšniņā neredzēju,  
Kad nomira māmuliņa;  
Tagad redzu māmuliņu,  
Pa kalniņu aizvedam.  
Teku, tek, napanāku,  
Saucu, saucu, nesasaucu.

**Ilzīt,** izsakām visdziļāko  
līdzjūtību un domās  
esam kopā ar Tevi!

Keipenes pensionāru  
biedrība **"Avotkreses"**

## Nomierinoša vēsts

Keipeniešus bija satraukusi ziņa, ka 2020. gadā „Keipenes Vēstnesis” varētu arī neiznākt. Nu varam visus nomierināt - „Keipenes Vēstnesis” arī 2020.gadā tomēr tiks izdots. Kas būs pēc tam – par to šobrīd galvu nelauzīsim.

Tāpat kā šogad, arī nākamgad „Keipenes Vēstnesis” iznāks vienu reizi mēnesī. Ārpus Keipenes ciema robežām dzīvojošajiem keipeniešiem laikraksts tiks piegādāts uz mājām, ciemā dzīvojošie to var saņemt Keipenes pagasta pārvaldē.

Ja kāds nesaņem „Keipenes Vēstnesi”, bet grib to saņemt, lūdzam rakstīt uz e-pastu keipene@ogresnovads.lv vai zvanīt uz tel. numuru 65033598!

Nākamā gada jubilāri, sākot no 70 gadu vecuma! Ja kādam ir iebildumi pret publisku sveikšanu, lūgums darīt to zināmu, vai nu rakstot uz iepriekš minēto e-pasta adresi vai zvanot (tel.65033598)! Atvainojiet, ja ar savu lūgumu esam jums sagādājuši neērtības!

Rakstus un dažādu informāciju publicēšanai „Keipenes Vēstnesī” lūgums iesniegt līdz katra mēneša 15.datumam!

## LĪDZJŪTĪBAS

Asaras kā vēlas lāses  
Dvēselē līst un līst.  
Mātes mīlestība glāsta  
Vakar, šodien, rīt.  
Tā paliek mūsos -  
Tai nāve netiek klāt.

Izsakām līdzjūtību  
**Jānim un Kalvim Andriksoniem**  
un pārējiem tuviniekiem, no  
mātes un vecmāmiņas uz mūžu  
atvadoties.

*Akāciju mājas kaimiņi*

Ai, cik grūti, māmuliņ,  
Tevi ceļā pavadīt.  
Vai trīs baltas smilšu sauņas  
Varēs tevi sasildīt?

Izsakām visdziļāko  
līdzjūtību  
**Jānim Andriksonam ar  
ģimeni,**  
māmuļu aizsaulē aizvadot.  
Mednieku kluba „Keipene”  
biedri

## Pasākumi Keipenes tautas namā 2020.gada janvārī

**17.janvārī plkst.19.00** tikšanās ar grāmatas **“Ragana manā skapī”** autoru **GATI EZERKALŅU**

Pasākumu kuplinās Keipenes radošie un muzikālie bērni  
Grāmatu izdevniecības **“Zvaigzne ABC”** jaunumi.  
Visi laipni aicināti!

**24.janvārī plkst.17.00 SADANCIS** „Deju spēles”

Piedalīsies Keipenes bērnu deju kolektīvs **“Zeltupīte”** un viesosies bērnu tautas deju kolektīvi **“Ābolēni”** (Ogresgals), **“Pīlādītis”** (Ogre), **“Biķītes”** (Laubere) un **Zaubes pamatskolas 1. – 4.klašu dejojāji**  
Ieeja par brīvu